

มองอิฐไม่เป็นอิฐ

>>> **ก่ออิฐให้รากฐานที่มั่นคง อิฐ(นา)ทำร้ายจิตใจให้แตกสลาย** <<<

ฉลองวัดเรคราวใด ใจก็อดที่จะคิดถึงผู้ก่อตั้ง ผู้รังสรรค์สร้างวัดเซนต์หลุยส์ของเราให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ได้ และมองลึกลงไปก็มีข้อคิดให้คำนึงถึงได้เสมอมา มองเห็นอิฐ มองเห็นความจริงว่า ยิ่งก่อ ยิ่งสง่า **อิฐ เป็นวัสดุก่อสร้างที่แข็งแรง ทนทาน** ยิ่งสร้างมาก ยิ่งดูสง่างาม มั่นคง แต่กว่าจะได้ความแข็งแกร่งต้องผ่านการเผาไหม้ตัวตนมาอย่างโชกโชน ผ่านการคลุกเคล้าขัดเกลาเหยียบย่ำ บดละเอียดและอัดแน่น และเมื่อถูกนำมาก่อสร้างอิฐจะกลายเป็นวัสดุชนิดหนึ่งที่ช่วยคลายความร้อนได้ดี และยังนำมารวมกันเป็นชั้นเป็นกำแพง ยิ่งแข็งแกร่ง ดูกงาม น่าเคารพ

เมื่อเห็นอิฐก็อดที่จะคิดถึงคำว่า **“อิฐ”** (พ้องเสียง) **คือ อิฐนา** ที่ยิ่งก่อ ยิ่งทำลาย เป็นความไม่พอใจ เมื่อเห็นคนอื่นได้ดี ยิ่งสะสมมาก ยิ่งทำให้เสียหาย สิ่งที่น่ากลัวที่สุดของมนุษย์บนโลกนี้ **คือ “ความอิฐนา”** เพราะมันพร้อมจะให้เราทำลายทุกอย่าง

แม้กระทั่งตัวเอง ความอิฐนานั้น ยิ่งสั่งสมมาก ยิ่งทำให้จิตใจฟูพอง ถึงแม้ว่า ความอิฐนาจะเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ トラบใดที่ยังอยู่ในสังคม ความรู้สึกนี้จะมิอยู่เสมอ แต่ความต่างของความอิฐนาอยู่ที่วิธีการจัดการ **คนเขาใช้ความอิฐนาเป็นไฟเผาตัวเองกลายเป็นคำตากถาง อดติ** และความไม่พอใจ **คนมีปัญหาใช้ความอิฐนาเป็นเชื้อเพลิงไ้ร่ตรองว่า** ทำไมเขาถึงสำเร็จ? และรู้จักที่จะเปลี่ยนความรู้สึกนั้น ให้เป็นแรงผลักดัน ขับเคลื่อนสู่การพัฒนาตนยิ่ง ๆ ขึ้น

ในอีกด้านหนึ่ง ความอิฐนาอาจทำร้ายเราได้ แต่ถ้าเราใช้มันให้ถูก มันก็อาจกลายเป็น แรงส่งให้เราเติบโตได้เร็วที่สุด อย่าให้ความอิฐนาเป็น “ไฟเผาไหม้จิตใจเรา” แต่จงให้เป็น “พลังงานนำทาง” เราก้าวขึ้นไปสู่ความสำเร็จและสันติสุข **มาเปลี่ยนอิฐให้เป็นอิฐ** เพื่อความแข็งแกร่งของจิตวิญญาณ เหมือนดังวัดเซนต์หลุยส์ของเราที่ตั้งสง่างามท่ามกลางเมืองที่วุ่นวาย...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>